

“JO VEURÉ UNA IRLANDA UNIDA”

Gerry Adams, president del partit nacionalista irlandès Sinn Féin, contradeia Tony Blair el 1998 quan assegurava que ell veuria la unificació de l'illa.

—Després del “sí” majoritari als referèndums d'Irlanda, és possible tornar enrere?

—Encara hi ha molta incertesa política i de fet sempre hi ha el conflicte potencial. De fet, alguns sectors del lleialisme no han aturat les seves campanyes assassines contra els nacionalistes, tal com han demostrat recentment amb els assassinats a Portadown i Crumlin. Així que podem dir que encara estem en una fase perillosa i incerta. L'unionisme és bàsicament una ideologia reaccionària que s'oposa al canvi, representada especialment per la negativitat de la campanya pel “no” de Ian Paisley i Bob McCartney [probritànics radicals]. A més, fins i tot els unionistes del camp del “sí” tenen com a premissa bàsica intentar minimitzar i obstruir qualsevol canvi significatiu i per això continuen rebutjant el diàleg amb el nostre partit.

Però amb aquesta actitud ells deixen de banda el 43% de votants nacionalistes que ens van donar un mandat per negociar en nom seu. Perquè hi hagi progressos significatius cal que hi hagi un canvi fonamental en les àrees de drets humans, sistema judicial, igualtat en tots els àmbits, l'alliberament dels presos, i el respecte als drets lingüístics de la llengua irlandesa. Les causes del conflicte no han desaparegut encara. Tanmateix l'estratègia de pau del Sinn Féin s'ha preocupat d'aquests temes i ha aconseguit d'incloure'ls a l'agenda política, exigint que els drets dels nostres votants, que tenen la mateixa legitimitat que els altres, siguin reconeguts.

D'altra banda, i des d'un punt de vista positiu, som conscients de les possibilitats de resoldre el conflicte.

Crec que el que ha fet el procés de pau, el que han demostrat els dos alto-el-foc de l'IRA, és que hi ha una altra manera de resoldre les nostres diferències, sempre que existeixi voluntat política en totes les parts implicades.

[...]

—Aquest acord és el principi de la fi?

—Els mitjans de comunicació han dit sovint que les negociacions i l'acord representen el final de la qüestió, que d'alguna manera la història i tot el procés polític s'atura amb aquest document. Els republicans sempre hem entès les converses com una altra fase de la lluita, i fins a cert punt per nosaltres són un nou començament. I en aquests mateixos termes entenem l'acord i la nova assemblea parlamentària per a Irlanda del Nord que se'n derivarà. Tenim un acord però no és un acord de pau. Per nosaltres la lluita per la llibertat continua. El nostre objectiu final continua essent la fi de la partició i una Irlanda unida. I en aquest sentit, veiem com a transitori l'acord i el procés polític que se'n derivarà. D'altra banda crec fermament que és el principi de la fi de la implicació britànica al nostre país.

—Quines són les condicions necessàries perquè comenci el desarmament de l'IRA i els grups paramilitars lleialistes?

—[...] Vull recordar que el Sinn Féin no és l'IRA, no tenim cap arma, som un partit polític democràtic. I la nostra estratègia per la pau pretén eliminar totes les armes de la política irlandesa, les armes britàniques i les armes irlandeses, lleialistes i republicanes. [...]

Oriol Cortacans